

H. Muhammed'in (s.a.v.) Davasındaki Cesaret ve Kararlılığı

Peygamberimiz insanları İslam'a davet etmek için pek çok sıkıntıyla karşılaşmış, türlü hakaret ve eziyetlere maruz kalmıştır. Ancak hiç birinde şikayet etmemiş ve yolundan dönmeyi düşünmemiştir.

Örneğin:

- İslam'a davet için her sabah gün doğmadan evinden çıkar, Mekke'ye gelen kervanlara kendisine gelen vahiyleri anlatırdı. Amcası Ebu Leheb de onunla çıkar, Peygamberimiz hangi çadıra veya kervana girmişse arkasından o da gider ve yeğenini dinlememelerini söylerdi. Peygamberimizin ardından olmadık iftiralar atar, O'nun aklını kaçırdığını söyleyerek söylediklerine önem vermemelerini tembihlerdi.
- İslam'ın ilk yıllarında Mekke'de müslüman olanların pek çoğu kendini gizliyordu. Müslümanlar gizli gizli ibadet ediyor, bunun için Mekke'nin dışına çıkıyorlardı. O dönemde Kabe'nin yanında tek namaz kılan Peygamberimizdi. Bir defasında Ebu Cehil, Peygamberimiz secdede iken başına bir deve işkembesi koymuş, namazı bozmaya çalışmıştı. Ancak Peygamberimiz yılmadı ve Kabe'de namaz kılmaya devam etti.

- Mekkeliler Peygamberimizin amcası ve en büyük destekçilerinden olan Ebu Talip'e gelerek ondan Peygamberimizi durdurmasını istediler. Söylediklerine göre ya Peygamberimizi durduracak ya da O'na verdiği desteğini geri çekecekti. Ebu Talip, Peygamberimize bu durumu söylediğinde Peygamberimizin cevabı açık ve netti. "Bir elime ay, bir elime güneşi verseler de asla vazgeçmem."
- ✓ Hz. Peygamber'in (s.a.v.) davasına olan bağlılığı sabrından, sabrı ise Allah'a olan bağlılığından ileri gelmektedir.
- ✓ Peygamberimiz sabırlı olmayı hiçbir şey yapmadan herşeye teslim olma olarak anlatmamıştır. Zorluklarla mücadele etmek ve onlara göğüs germek şeklinde açıklamıştır.
- ✓ Kendi sabırlı olurken bunu herkese de tavsiye etmiştir.

H. Peygamber (s.a.v.) cesurdu. Örneğin;

Uhud Savaşında ölümünden döndü. Hz. Ali biz O (s.a.v.)'nun arkasına sığındık, demişti. Korkmadı.

Hicret ederken Sevr mağarasında Hz. Ebubekir'i O (s.a.v.) sakinleştirdi.

Herkesin korktuğu Ebu Cehil'in karşısına çıkıp çığnediği hakkı ödemesini istedi.

Spot Bilgiler

Dikkat

Peygamberimiz (s.a.v.) "İki özellik Allah'ın mümin kullarında bir arada bulunmaz." demiştir. Bu özelliklerin aşırısı korkaklık ve cimrilik olduğunu ifade etmiştir. Peygamberimiz müslümanlardan cesur olmalarını, en ufak sıkıntıda pes etmemelerini istemiştir.

Püf Noktası

Sabrın olmadığı yerde kararlılık da olmaz. Bunun için zorlukla karşılaşınca yılmadan yola devam etmeliyiz. Peygamberimizin davasına olan bağlılığı Allah'a olan sevgi ve imanından kaynaklanmaktadır. Aynı zamanda kendisine pek çok teklif getirilmesine rağmen ahirete olan inancı sayesinde davasını terk etmemiştir. Çünkü her yapılanın bir hesabının olduğunu bilmekteydi.

Biliyor musunuz?

"Biz, savaş kızıştığında, gözler öfkeden kıpkırmızı kesildiğinde O'nun (s.a.v.) arkasına sığındık." Hz. Ali'nin bu sözleri Peygamberimizin hakkında söylediğini, Uhut Savaşında Peygamberimizin ardına sığındıklarını biliyor muydunuz?

Ünite - 4 Hz. Muhammed'in (s.a.v.) Örnekligi

Mekke ile Medine arasında savaşların yaşandığı yıllardı. Bir gün Peygamberimiz bir ağaç altında dinlenirken düşman kabilelerden birinin başı olan Gevres adında bir adam Peygamberimizin yanına yaklaşır. Elindeki kılıcı Peygamberimize doğru uzatarak şöyle sorar: "Şimdi seni benim elimden kim kurtaracak?" Peygamberimiz hiç bir korku belirtisi göstermez ve tek bir sözle cevap verir: "Allah"

Peygamberimiz (s.a.v.), Mekke'de artık kendisine ve Müslümanlara yaşam hakkı tanınmayacağını anladığında yeni yerler aramak ve destek bulmak için Taif'e gitmişti. Ancak Taifliler Peygamberimizi iyi karşılamadılar. Çocuklarına Peygamberimizi ve yol arkadaşı Zeyd'i taşlattılar. Cebrail gelip bu beldeyi yerle bir etmeyi teklif ettiğinde Peygamberimiz onlardan intikam alma duygusu ile hareket etmedi. Sabrın en güzel şeklini gösterdi ve Allah'a onlar için dua etti. Peygamberimizin ashabından Abdullah b. Mesud diyor ki: "Hz. Peygamber'i kavmi taşlamış, ve onu yaralamıştı. O ise Allah'a şöyle dua ediyordu:—Allah'ım halkımı bağışla çünkü onlar (gerçeği) bilmiyorlar." Peygamberimizin bu tutumu ve Allah'ın yardımıyla bir dönem sonra Taif halkı tümüyle Müslümanların hakimiyetine geçti ve o taş atanların büyük bir bölümü İslamı kabul etti. Peygamberimiz eğer o gün vazgeçmiş olsa ve Taif halkı için Allah'tan helak olmalarını isteseydi Taif halkı müslüman olmayacak ve kurtulmayacaklardı.

Not Alalım

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Kıssadan Hisse

Hiz. Peygamber evine giderken Medine kabristanından geçiyordu. Küçük bir mezarın başında ağlayan bir kadın gördü. Yanına vardığında kadın O'nun Peygamberimiz olduğunu fark etmedi. Hiz. Peygamber sessizce "Sabretmelisin!" dedi. Kadın gelenin Peygamberimiz olduğunu fark etmeden kızdı. "Sen benim halimden ne anlarsın" dedi. Peygamberimiz geldiği gibi sessizce ayrıldı. Olayı gören bir kaç kişi kadına azarladığı kişinin Hiz. Muhammed (s.a.v.) olduğunu söylediler. Kadın telaşla Peygamberimizin yanına özür dilemeye gidince Peygamberimiz ona "unutma ki sabır sıkıntının ilk anında gösterilen metanettir." dedi. Aslında o kadının halinden en iyi anlayanlardan biri de Peygamberimizdi. Çünkü ardı ardına çocuklarının vefatına sabır göstermişti.

